AZ ANTISZEMITIZMUS VALÓDI OKAIRÓL

Korunk egyik leghatásosabb tömegpusztító fegyvere a zsidóság kezében az antiszemitizmus vádja. Ez egy olyan halálos furkósbot, amit mindenki ellen bevetnek, aki valami oknál fogva nem hajlandó elfogadni az általuk egyedül üdvözítőnek előírt szabályokat. Szemükben már maga a kérdés felvetése is antiszemitizmusnak számít, ha valaki annak valódi okai iránt érdeklődik.

Mi most mégis megpróbáljuk körbejárni ezt a számunkra, nem zsidók számára életfontosságú témát, bár régóta tudjuk, hogy nem az antiszemita, aki gyűlöli a zsidókat, hanem az, akit a zsidók gyűlölnek.

Ugorjunk egy kicsit vissza az időben.

A Biblia ószövetségi része beszámol arról, hogy Noé legidősebb fiát Sém-nek hívták. Sém leszármazottait Mózes könyve szemitáknak nevezi. Az idők folyamán ez úgy alakult, hogy az összes arabokhoz tartozó népcsoportot, vagy a velük rokon embereket Elő-Ázsiában, Észak- és Kelet-Afrikában szintén szemitáknak nevezték.

Az arab népeknek semmi kifogásuk ellene, hogy rájuk még ma is a szemita gyűjtőfogalmat használják. Az ellen azonban erélyesen tiltakoznak, hogy a vér- és nyelvrokonaik közé a zsidókat is odaszámolják. Az arabok és zsidók lakóhelyük tekintetében közös területeken éltek Elő-Ázsiában és Afrikában, de ez nem vonatkozik származásuk rokon voltára. A tényt, hogy az arabokat a zsidókhoz származásilag nem köti semmi, az az ősi és kiolthatatlan gyűlölet is bizonyítja, amivel ez a két népcsoport mindig szemben állt egymással.

Ha tehát a zsidók iránti ellenszenvet vagy gyűlöletet „antiszemitizmusnak“ nevezzük, akkor ez az elnevezés téves. Valójában az antiszemitizmus kifejezés nem fedi azt, amit kifejezni akar. Ha antiszemitizmusról beszélünk, akkor semmi esetre sem az arab népek elleni hangulatkeltés nyer kifejezést. Az antiszemitizmus megjelölés már régóta csak azon ösztönszerű elutasítás gyűjtőfogalma lett, amivel a világ nem zsidó népei és fajai a zsidókkal szembenállnak. A zsidók iránti ellenszenvet kifejező „antiszemitizmus“ szó a kortársai által sokáig szintén zsidónak tartott, de valójában német ***Wilhelm Marr*** „alkotása“. Marr 1879-ben írt egy tanulmányt a szemitizmus ellen, amelyben megpróbája megindokolni a nem zsidók elutasító magatartásának okait a zsidókkal szemben. Az ő szóhasználatában jelenik meg először az „antiszemita“ kifejezés, ami aztán az idők folyamán teljesen átment a köztudatba.

Marr eképpen foglalta össze az antiszemitizmus kialakulásának okait:

„Az antiszemitizmus (értsd: a zsidók iránti ellenszenv vagy gyűlölet) nem egy véletlenül kialakult, vagy mesterségesen létrehozott dolog. Az antiszemitizmus abban a pillanatban született, amikor a zsidó először megjelent a nem zsidók látószögében. Már maga a zsidók testi megjelenésének csúnyasága is ellenszenvet váltott ki a nem zsidókban, de még sokkal jobban azok a lényegét tükröző negativ tulajdonságok, amelyek a zsidókat a nem zsidók számára gyűlöletre méltónak ítélték. A zsidó minden cselekedetében megnyilvánult, hogy a rossz, az aljas, az ördögi megtestesítője. Ha azonban a nem zsidó azt hiszi, hogy az ösztöne szavának elutasításával a zsidóval megegyezésre juthat, akkor ennek a vége mindig a felismerés: aki a zsidóval paktál, tönkremegy általa. Ezt tapasztalták egyes emberek, de egész népek is. Az ókor nagy kultúrnépeinek sírkövén ott áll a figyelmeztetés: Kihaltak, mert életüket összekötötték a sátánnal az örök zsidóban!“

Hogy az antiszemitizmus, a zsidókkal szembeni ellenszenv nem tegnap vagy ma alakult ki, azt korábban még maguk a zsidók is elismerték. A zsidó ***J. Kreppel*** az 1925-ben Bécsben megjelet ***„Juden und Judentum von heute“*** (Zsidók és zsidóság ma) című dolgozatában így ír:

„A zsidógyűlölet olyan régi, mint maga a zsidó nép. Már népisége bölcsőjénél, a világtörténelembe való belépésénél találkoztak Ábrahám fiai szomszédaik és környezetük gyűlöletével.”

Dr. Felix Goldmann rabbi is kénytelen volt beismerni, hogy az antiszemitizmus mindig is létezett. Az 1920-ban Berlinben megjelent ***„Vom Wesen des Antisemitismus“*** (Az antiszemitizmus természetéről) c. könyvében ezt mondja:

„A régi római időktől kezdve mind a mai napig, minden országban, ahol a zsidókról és a zsidóságról egyáltalán tudomást szereztek, az antiszemitizmus létezése bizonyítható.“

A zsidó ***Dr. J. Fromer (Elias Jacob)*** szintén úgy jelölte meg az antiszemitizmust 1905-ben Berlinben kiadott könyvében (***„Das Wesen des Judentums“*** - A zsidóság természete), mint már mindig is létező jelenséget:

„A zsidógyűlölet olyan régi, mint a zsidóság maga. Úgy követi, mint egy árnyék, tehát az emberek természetéből fakad.“

Azok a nem zsidók, akik hagyják maguknak bebeszélni, hogy az antiszemitizmus csak valami pillanatnyi jelensége bizonyos koroknak, jobban tennék, ha a szintén zsidó ***Ben Chaim*** 1938-ban Zürich-ben megjelent ***„Juda erwache! Proklamation an das jüdische Volk“*** (Ébredj zsidóság! Proklamáció a zsidó néphez) című könyvében leírtakra figyelnének:

„Az antiszemitizmus semmi áron nem kortünet.Valóban olyan idős, mint Matuzsálem. Sem időhöz, sem helyhez, sem pedig valamely országhoz nem köthető, hanem ezektől függetlenül ott alakul ki, ahol a zsidók más népekkel érintkezésbe lépnek és fejlődése vagy kiterjedése egyenes kapcsolatban áll a zsidó diaszpóra nagyságával az illető országban.“

A zsidók vezető személyisége, ***Theodor Herzl*** írja az 1896-ban Lipcsében megjelent ***„Der Judenstaat“*** (A zsidó állam) című alapvető művében:

„A zsidókérdés létezik. Balgaság lenne tagadni. A zsidókérdés mindenhol létezik, ahol a zsidók érzékelhető számban élnek. Ahol nincs, oda bevándorló zsidók becipelik. Természetesen oda költözünk, ahol nem üldöznek bennünket. Megjelenésünk által kialakul az üldözés. Megjelenésünk váltja ki az üldözést.“

Azoknak, akik hagyták maguknak bebeszélni, hogy a zsidókat csak az ún. vallásuk miatt gyűlölik, a már említett ***Wilhelm Marr*** az 1879-ben Bernben kiadott ***„Der Sieg des Judentums über das Germanentum“*** (A zsidóság győzelme a germánság fölött) című nagy feltűnést keltett tanulmányában megmondja az igazat:

„Nem a vallásuk miatt gyűlölték a zsidókat minden időkben. A zsidókkal szembeni haragnak más okai voltak. Mégpedig a zsidók írtózása az igazi munkától és a számukra törvényileg előírt ellenségesség minden nem zsidóval szemben.“

Hogy az antiszemitizmus okai magában a zsidóban keresendőek, ezt elismerte a zsidó ***Bernard Lazare*** is az 1894 -ben Párizsban megjelent ***„L' Antisemitisme“*** (Antiszemitizmus) c. könyvében. Így ír:

„Ha a zsidók iránti harag és ellenszenv csak egy bizonyos országban és egy bizonyos időben létezett volna, könnyű lenne ennek a haragnak az okait megindokolni. Azonban, pont az ellenkezőjéről van szó. Ez a faj a kezdetek óta az összes népek gyűlöletének a célpontja volt, amelyek között élt. Mivel a zsidók ellenségei a legkülönbözőbb fajokhoz tartoztak, egymástól nagyon távoli területeken laktak, különböző törvénykezéssel rendelkeztek, egymástól teljesen eltérő elveket vallottak, sem ugyanazon hagyományaik, sem pedig ugyanazon szokásaik nem voltak és nem hasonlatos szellem vezérelte őket, így muszáj az antiszemitizmus általános okait mindig magában Izrael népében keresni és nem azokban, akik szembe szálltak vele.“

A zsidó ***dr. Leo Pinsker*** írja az 1882-ben Berlinben megjelent könyvében (***„Autoemanzipation“***):

„A zsidók azon népek medrében, amelyek között élnek, valóban egy heterogén elementet képeznek, amely semmilyen nemzethez nem akar asszimilálódni, ennek megfelelően szintén semmelyik nemzettel nem tud jól kijönni.“

A már idézett zsidó ***Ben Chaim*** írja továbbá említett könyvében:

„Amikor népünk az örök hűségeskűt letette Jehovának, az volt a születési órája a legnagyobb és legszerencsétlenebb hazugságnak, amit a világtörténelem ismer. Mégpedig népünk kiválasztottságának a hazugsága. Ez volt egyúttal szintén annak a különös emberi gyűlöletnek a születési órája is, antiszemitizmusnak nevezve, amit a világ valaha is átélt..“

Hogy az antiszemitizmust nem mesterségesen hozták a nem zsidó emberiség közé és hogy sokkal inkább az ösztönnek egy megnyilvánulását fejezi ki, a legmélyebb belső érzést, azt beismeri a zsidó ***Samuel Roth*** az 1934-ben New York-ban megjelent ***„Jews must live“*** (A zsidónak élnie kell) című munkájában. Ezt írja:

„Itt csak tényeket szeretnék igazolni, hogy az antiszemitizmus olyan ösztönszerű, hogy egyszerűen az emberek egyik ősi ösztönének nevezhetjük, a legfontosabb ösztönök egyike, amelyen keresztül egy faj önmagát a teljes kiirtástól védi. Nem tudom elég erősen kihangsúlyozni: az antiszemitizmus nem az, amit a zsidók a világgal elhitetni próbálnak, egy előítélet, hanem egy mélyen ülő ösztön, amely minden emberrel veleszületik. Mint az önfenntartás minden más ösztöne, mindaddig ismeretlen marad, míg végül történik valami, aminek következtében felébred. Nem létezik egyetlen eset sem, ahol a zsidók az üldözőik haragjának keserű gyümölcsét nem érdemelték volna meg.“

Azt, hogy az antiszemitizmus nem valami átmeneti dolgot jelent, hanem sokkal inkább addig tart, ameddig zsidók a nem zsidók között élnek, alátámasztotta az ismert zsidó ***Arthur Schnitzler*** is, aki a New York-ban megjelent ***„The Literary Digest“*** c. lap 1930. október 18. számában a következőket írja:

„Az antiszemitizmus addig fog tartani, ameddig a zsidók zsidók maradnak, mivel az antiszemitizmus okait nem lehet soha megszüntetni. A zsidók mindig mások fognak maradni és ezen okból elkerülhetetlenül mindig gyűlölve lesznek.“

A nagy zsidó gyűlöletről

Talán nem járunk messze az igazságtól, ha megállapítjuk, hogy a zsidók saját maguk hajtották végre a teljes önkizárásukat minden népközösségből. Mert lehetne-e ez az önkizárás teljesebb és tökéletesebb, mint ezt a zsidó ***Cheskel Zwi Klötzel*** a *Berliner Tageblatt* és a *Jüdischen Rundschau* kivételezett munkatársa gátlástalan nyíltsággal már az első világháború előtt Németországban megfogalmazott (***„Das große jüdischen Hassen“*** - A nagy zsidó gyűlölet). Megjelent a Münchenben kiadott ***„Janus“*** című havilap 1912/13. évfolyamának 2. füzetében:

„Semmitől sem félnek annyira a zsidóság oldalán, mint a nyílt és őszinte hitvallástól: az antiszemitizmussal, a zsidógyűlölettel zsidó oldalon egy minden nem zsidóval szembeni nagy gyűlölet áll szemben. Ahogy mi zsidók minden nem zsidóról tudjuk, hogy valahol a szívének egy szegletében antiszemita és annak kell lennie, úgy minden zsidó létezésének legmélyebb alapja, hogy gyűlölője minden nem zsidónak. (...) Úgy hiszem, be lehet bizonyítani, hogy a zsidóságban létezik egy mozgás, ami az antiszemitizmus hű tükörképe és hiszem, hogy ez a kép olyan tökéletes, amilyen csak lehet. És ezt én a ‘nagy zsidó gyűlöletnek’ nevezem. Talán a kifejezés túl kemény, vagy jobban mondva nem pontos. Azonban fontos számomra, hogy az igazságot semmi áron ne halványítsam el. Ha beismerném, hogy ez nem gyűlölet, akkor a gyűlölethez legközelebb álló érzésről beszélhetnék, így had nevezzem mégis gyűlöletnek. Ha közöttünk valaki nem lelki vagy szellemi kasztrált, aki nem impotens gyűlölni, az részt vesz ebben a gyűlöletben. (...) A valóságban semmi sem élőbb bennem, mint a meggyőződés, hogy ha valami létezik, ami a világ összes zsidóját egyesíti, akkor ez a nagy, mindenek fölött álló gyűlölet.“

Ezen a helyen nem árt emlékeztetni az olvasót, hogy a zsidó ***Kornis Mihály*** néhány évvel ezelőtt miképpen fogalmazta meg ezt a mindmáig érvényes “nagy zsidó gyűlöletet“:

„Mi, liberálisok pedig képtelenek vagyunk kimondani, amit szerintem valójában érzünk, hogy mi még sokkal jobban gyűlölünk titeket, mint ti minket.“

Ezeket a zsidó írástudóktól származó vallomásokat, amelyekben elismerik, hogy az antiszemitizmus okait magukban a zsidókban kell keresni, újra és újra azon nem zsidók szeme elé kell tartani, akik még ma is azt hiszik, hogy a zsidókkal szembeni ellenszenv indokolatlan és igazságtalan. Annak, hogy a zsidók az elmúlt évtizedekben, sőt évszázadokban az emberi együttérzésnek köszönhetően világszerte számtalan nem zsidó követőnek örvendezhettek, nem utolsó sorban egyik fő oka, hogy mindig is értették a módját, magukat ***„ok nélkül üldözött szegény zsidónak“*** feltüntetni és közben a keresztény érzelmekre hivatkozni: *szeresd felebarátod, mint önmagad!* Hogy ebbe a felebaráti szeretetbe a nem zsidó emberiség halálos ellensége, a zsidó is be lett vonva, az csak a zsidók előnyét és a nemzsidók szerencsétlenségét vonta magával.

Dobszay Károly

